

# בא סימן פרק ששי נדה

## נב.

### עין משפט נר מצוה

בא א טושיע איה"ק סי' קטו  
 טע"א:  
 מב ב מיי פ"ב מהל' אשוח  
 ה"ל"א ופ"א מהל' יום  
 ה"ל"ו פ"ב עין לא טושיע  
 איה"ק סי' קטו טע"ג ד וברכ  
 אלפס יבמות פ"ד מן:  
 מב ג מיי פ"ו מהל' ממתי  
 ה"ל"ה:  
 מב ד מיי פ"ח מהל'  
 גיבושין ה"ל"ד וע"ש  
 סג עין כ טושיע איה"ק  
 סי' קטו טע"ג ד וברכ  
 אלפס טע"ג:  
 ה מיי פ"ד מהל' אשוח  
 ה"ל"ט טושיע איה"ק סי' קטו  
 טע"ג יז:  
 מב ו מיי פ"ח מהל' אסורי  
 ביבוא ה"ל"ו ופ"ד מהל'  
 אשוח ט"ו סג עין לא  
 קטו טושיע איה"ק סי' ו  
 טע"ג יז:  
 מב ז מיי ט"ז מהל' אשוח  
 ה"ל"ט טושיע איה"ק סי' קטו  
 טע"ג יז:  
 מב ח מיי פ"ח מהל'  
 גיבושין ה"ל"ד טע"ג  
 עין נ טושיע איה"ק סי'  
 קטו טע"ג יז:  
 מב ט י מיי פ"ב מהל'  
 אשוח ה"ל"ו סג עין  
 נ טושיע איה"ק סי' טו:  
 טע"ג יז:

קדושי מעות. הקשה ריב"ן וכי לית ליה מתניתין דיבמות (דף כ:)  
 ואי אמה יכול לומר בזמנות ואם חמותו שמאלו  
 וליכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכל איירי בקדושי  
 טעות דקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי

ריחני מצרכי עליהן זורא עלי בשמים ואין טעון זכרה לאחרי  
 דהנאה מועטת היא: **בתנ"י** וראוי לפיוס נן סורר ומורה  
**משיבא שפי עשרות עד שיקוף זקן**. אבל קודם ז' עשרות לאו זכר  
 עונשין הוא ומשקיק זקן ראו להוליד ורממנא אמר בן"ש ולא הראוי  
 להיות אב: **הסתמו ולא העליון**.

דמינה מיימי רב כהנא ראייה דלמינה  
 ממאנת אחר הבאת עשרות וקאמר  
 דבר שאמר אותו לדיק יכשל זו זרעו  
 אלמלא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי  
 איירי ואע"ג דש פירש לה מה שאמר (א)  
 אותו לדיק היינו ענין דבר שאמר  
 אותו לדיק שהוא אומר בקדושי טעות  
 ובזו דלמא לנאון מממת קדושי קטנות  
 מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי  
 הבת ממאנת עד שפצ"ל ז' עשרות  
 משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר'  
 ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי  
 יהודה דהא רבי יהודה מודה בזבועלה  
 חזאת נבעה שהרי צנה מורכב על  
 כתפה הנה עומק דסגר כרבי  
 ישמעאל ואמר צפרק המדיר (במכות

אריחני: **בתנ"י** תינוקת שהביאה שתי שערות  
 או חולצת או מתיבמת וחייבת בכל מצות  
 האמורות בתורה וכן תינוק שהביא שתי  
 שערות חייב בכל מצות האמורות בתורה  
 ויראו להיות בן סורר ומורה (ב) משיבא שתי  
 שערות עד שיקוף זקן התחתון ולא העליון  
 אלא שדבריו חכמים בלשון נקיה תינוקות  
 שהביאה שתי שערות אינה יכולה למאן (ג) רבי  
 יהודה אומר עד שירבה השחור: **גמ'** וכיון  
 דתנן חייבת בכל מצות האמורות בתורה או  
 חולצת או מתיבמת למה לי לאפוקי (ד) מדרבי  
 יוסי דאמר איש כתוב בפרשה אבל אשה בין  
 גדולה ובין קטנה קמ"ל דאי אייתי שתי  
 שערות אין אי לא לא מאי טעמא אשה כאיש

דף ע"ג:) קדשה על תנאי ונכסה סתם  
 אפילו זבעל אינה זריכה הימנו גט  
 וכי לית ליה לשמואל מתני' דיבמות  
 (דף כ: וצ"פ המדיר (במכות דף ע"ג),  
 פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני  
 להו ולא זעי למימר דפליג אסתם  
 משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה  
 מתני' דיבמות ושמואל לא סגר כר'

ולא מיסתה שז אינה יכולה למחות  
 וחלו להו קדושין קמאי: **זבסו של  
 רבי ישמעאל** ששילתה אמה כשהיא  
 קטנה ימונה ולאחר שילדה באת  
 למאן: **ויא**. מיעוטא הוא והכי  
 דריש היא אשה סתמא שקדושה  
 גמורין היא דכי לא נאנסה אסורה  
 לזבעלה ויש לך אחרת שאפילו זנתה  
 שלא בזונם מותרת לזבעל ולזבעל  
 ואיזו זו שקדושה קדושי טעות כגון  
 ע"מ שאני כהן והכי הוא ישראל  
 וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה  
 נמי אין צידה לקדשה: **ואפילו זנה  
 מורכב בו**. דלאו נישואין הוה לענין  
 זנות נמי לא מיסתרה עליה דפנייה  
 זעלמא היא ולא אמרינן זעילות  
 זבעל על דעת קדושין דקסבר כל  
 הבעל על דעת קדושין הראשונים  
 הוא זבעל ולא נמכוין לחזור ולקדשה:  
**זלשא**. חיל: **ואפקוה**. זבעלה  
 האחרון שנשאה זמיונה זה: **שפי  
 שערות שוככות**. שיהו ארוכות:  
**שפחות**. מתניתין היא בזמנות (א) ואמר  
 רב מלכיא עליה (ב) הלכה כר"א: **זלורית**.  
 מתניתין היא (ג) עובד כוכבים המסתפר  
 מן הולכת וכו' (ד) מיתנות שומט  
 את ידו וגמרינן (ה) וזמנה ואמר רב  
 מלכיא עליה (ו) אכזעות לכל רוח:  
**זגויה**. נמי משנה היא בלאו מעמדין (ז)  
 מפני מה אסרו גזיות העובד כוכבים  
 כו' ואמר רב מלכיא עליה (ח) מפני  
 שמחליקין פניהן בשומן חזיר. כל הנך  
 תלתא לא אמת רב מלכיא אלא לפרושי  
 טעמא דמתניתין (און) שיעורא או  
 לאוקמי הלכתא אכל גומות (ב) שפוד (ג)  
 ואפר מקלה (ד) שמתא דנפשיה היא  
 ורב פפא מחליף שפחות לרב מלכיא  
 ואפר מקלה לרב מלכיו: **קשה זה רבי  
 חנינא**. אי סלקא דעתך גומות אף  
 על פי שאין שערות לא לישתמיט  
 זכוליה הש"ס חד מנא ולאשמועי'  
 תינוקת שהביאה שמים גומות:  
 מן

(א) [מסדרין סח:]; (ב) יבמות  
 יב: כמכות לו: יב"ב קטו.  
 חולין כו: (ג) [יבמות ק:  
 יב"ב קטו]; (ד) [מסדרין סח:  
 סח:]; (ה) ג"ל ורמב"ם,  
 (ו) יבמות לו: דף ק: כמכות  
 נא: עד, (ז) כ"ה כח: כמכות  
 כח: כמכות ס"א: ע"ז כ"ט,  
 (ח) [ושם אמת רבה]; (ט)  
 [ע] [דברים כ"א]; (י) [דף ע"ג:  
 ט] [כמכות ס"א]; (יא) [ע"ז  
 כ"ט]; (יב) [שס"ז]; (יג) [שם כ"ט];  
 (יד) [שם ל"ה]; (טו) [שם כ"ט];  
 (טז) [כ"ה כח:]; (יז) [מסות  
 כ"ה].

### תורה אור השלם

1. וְשָׂכַב אִישׁ אִתָּה שְׂכֵבַת  
 וְרָעָה עִמָּךְ מִיְמֵי אִשְׁחָה  
 וְהִסְתַּרְהָ וְהָיָה נִמְקָא וְעַד  
 אִין קָה וְהוּא לֹא נִתְקַשֵּׁה:  
 במדבר ה' ג'  
 2. אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה יִשְׁוֹנֵה  
 וְהִדְרָה פָּצְעָה וְתָמָּה:  
 איוב ט' ז'  
 3. וְעַן יֵאָדָה אִתּוֹ אִיב מִן  
 הַשְּׁעָרָה וְיֵאמֶר:  
 איוב לח א'

### הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קדושי טו  
 ואע"ג דש פירש לה מה שאמר  
 דבר שאמר אותו לדיק:

### הגהות מהר"ב רינשבורג

(א) תוס' ד"ה אלה בנייהו וכו'  
 ומי לא זכיר מלכיא יב"ב עין  
 פ"כ"ה וזמנות דף ק' ע"א  
 כפ"ש ויען עין ע"כ שפ"ט  
 וי"ט:

### תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מהווי לך  
 לאות יצאו שבתות וימים  
 טובים שהן עצמן אות: ואי  
 זו זו (ו) שקדושה בשבתות.  
 והקשה הר"ב וכן לית ליה  
 לר' ישמעאל מתני' דפ"ק  
 דיבמות אי אהא יכול לומר  
 בחמותו ואם חמותו  
 שמיאנו. ישמואל נמי דאמר  
 כפ' המדיר קדושה על הנאי  
 וכנסה סתם אפי' בעל אהה  
 צריכה גט. א"כ לדיריה נמי  
 צמינו חמות ממאנת ולא  
 מצינו למימר דאפי' מיוזן  
 אינה צריכה דהא קמי' הכא  
 ממאנת והולכת וכו' (ב)  
 מתניתין היתה לא איירי  
 בקדושי טעות אלא  
 בקדושי קטנות דהא ר'  
 ישמעאל בקדושי קטנות  
 נמי איירי דהא בתו שפחות  
 למאן קדושי קטנה היא  
 דהא מיתיה ראה מינה  
 דאינה ממאנת לאחר הבאת  
 ב' שערות וקאמר דבר  
 שאמר אותו צדיק בעל אהה  
 דרעו אלמא ר' ישמעאל  
 בקדושי קטנות נמי איירי  
 מאמר נמנו וגמרו עד  
 שתיבא שתי שערות אי  
 לאפוקי מדר' יהודה נמנו  
 הא מודה בזבועלה וזאת בנה  
 מורכב על תפיסה היא אלא  
 לאפוקי מדר' ישמעאל ויעי'  
 ברייתא זו פרוש חבירא דרב  
 כהנא ולא עבד עובדא  
 אלמא דר' ישמעאל אף  
 בקדושי קטנות נמי איירי  
 ואין נראה לומר דלית ליה  
 לשמואל מתני' דיבמות  
 וסבר לה ר' ישמעאל דהא  
 בפרק המדיר פריך לשמואל  
 ממשניות טובא ומשני להו

### תוס' הרא"ש (המשך)

וי"ל דשמואל בקדושי טעות  
 סבר לה כר' ישמעאל אבל  
 בקדושי קטנות פליג עליה  
 והשתא לא פליג שמואל  
 אמתינות  
 דמכילתין דתנן ממאנת עד  
 שתיבא ב' שערות ומתניתין  
 דב"ש דתנן למדיון את  
 הקטנה שתמאן בו. ר"ג  
 אומר מתני' עד שתגדיל  
 וזאת הלוח משום אחות  
 אשה וכן כ"ס"ו מי שמת  
 אפר שמואל בודקין  
 למיאונן לאפוקי מדר'  
 יהודה וכן משמע כפ'  
 נושאין דקאמר ממאנת מי  
 ליה ומשני בקדושי טעות  
 וכו' וישמעאל משמע דוקא  
 בקדושי טעות סבר לה כר'  
 ישמעאל דממאנת בגדלות  
 ולא בקדושי קטנות  
 ואליבא דשמואל איירי  
 ההם וכן הלכה. והכי פסק  
 בפרק מי שמת הילכתא  
 כבולדו דאמר שמואל והוא  
 מיינהו הוי בודקין להליצה  
 ולמיאונן  
 ולקדושי: **עבוד עובדא**  
 כר' יהודה אע"פ שבעלה.  
 ויחיה לי מאי קסברי אי  
 טעמא דר' יהודה משום על  
 דעת קדושין הראשונים הוא  
 בעל אפי' רבה השחור נמי  
 דאי קסבר לשם קדושין  
 הוא בעל אפי' הביא שתי  
 שערות נמי זע"ל דסבירא  
 להו דר' יהודה על דעת  
 קדושין הראשונים הוא  
 בעל ומי כשהיא גדולה כל  
 כך שכבר רבה השחור אמור  
 רבנו דלא ממאנת [גזירה]  
 אטו נתקדשה האידנא:  
**איבא** בנייהו שפחות.  
 פ"פ ושנגדה דהיינו  
 אפר מקלה דהוה שפעתא  
 ורב מלכיא אמרה. א"כ ה"ק  
 כולתו מתניתין רב מלכיא  
 מלכיו ייש מן רב  
 מלכיו אמרם:

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא ואשמועינן  
 גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתוב  
 א"אשר בשערה ישופני והרכה פצעי חנם (א) ואמר רבא איוב בסערה חירף בסערה השיבוהו בסערה חירף אמר  
 לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב בסערה השיבוהו ויען ה' את  
 איוב

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא ואשמועינן  
 גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתוב  
 א"אשר בשערה ישופני והרכה פצעי חנם (א) ואמר רבא איוב בסערה חירף בסערה השיבוהו בסערה חירף אמר  
 לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב בסערה השיבוהו ויען ה' את  
 איוב